

Basın Açıklaması

İstatistiksel Rakamlar ile Acı Verici Gerçekler Arasında Sıkışıp Kalan Dünya Çocukları

Birleşmiş Milletler'in çocuklar ve silahlı çatışmalarla ilgili hazırladığı bir rapor, 2025 yılının son otuz yıl içerisinde silahlı çatışmalarda çocukların en fazla zarar gördüğü yıl olduğunu ortaya koydu. Raporda, çocuklara yönelik 38.558 ağır ihlalin belgelendiği belirtildi. Bu ihlallerden etkilenen çocuk sayısı 24.174 olup, bunların önemli bir kısmını kız çocukları oluşturmaktadır. İhlaller; öldürme ve yaralama, cinsel şiddet, çocukların silah altına alınması ve kaçırılması, insani yardıma erişimin engellenmesi, ayrıca okullara ve hastanelere yönelik saldırılar şeklinde gerçekleşti. Rapor, bu ihlallerin özellikle Filistin, Somali, Nijerya, Demokratik Kongo Cumhuriyeti ve Myanmar'da yoğunlaştığını belirtmektedir. Bu rakamlar, çatışma bölgelerindeki çocukların maruz kaldığı ıstırapın boyutunu gözler önüne sermekte ve onların korunmasının ve temel haklarının güvence altına alınmasının ne kadar acil bir ihtiyaç olduğunu göstermektedir.

Çatışma bölgelerindeki ve insani krizlerdeki çocukların durumunu gözlemleyen uluslararası istatistikler ve raporlar, şok edici rakamlar sunmaktadır. Ancak bu şok edici rakamlar; dünya genelinde açlık ve yetersiz beslenmeden kıvranan, eğitimden, sağlık hizmetlerinden, emniyet ve istikrardan mahrum bırakılan, savaşlar ve sistematik soykırımlar nedeniyle can veren milyonlarca çocuğun yaşadığı asıl trajedinin sadece küçük bir kısmını temsil etmektedir. Yayınlanan her yeni raporla birlikte aynı sorular yeniden gündeme gelmektedir: Bu trajedilerin sorumlusu kim? Ve bu trajedilerin devam etmesinden kim fayda sağlıyor?

Uluslararası sözleşmeler; çocuğun yaşama, hayatta kalma, gelişme, eğitim, sağlık, bakım, şiddet ve sömürüden korunma gibi bir dizi temel hakkını güya güvence altına almıştır. 1989 yılında BM tarafından yayınlanan Çocuk Hakları Sözleşmesi, bu hakları teyit eden en önemli uluslararası belgelerden biri olup, imzacısı olan devletleri barış ve savaş zamanlarında çocuğun üstün yararını sağlamak ve onu korumak için gerekli tedbirleri almakla yükümlü kılmıştır.

Ne var ki bu metinler, büyük devletlerin çıkarları karşısında kağıt üzerinde birer mürekkep lekesi olarak kalmaktan öteye geçememiştir. Zira çocukların trajik gerçekliği, hukuki metinler ile fiili uygulama arasında uçurumun olduğunu gözler önüne sermektedir. Dolayısıyla sözleşmelerde ve anlaşmalarda yer alan bu haklar; adalet ve hesap verebilirlikten yoksun, içi boş ve sahte sloganlara dönüşmüştür. Bir yandan halkların kaynakları sömürülüp savaşlar körüklenirken, yaptırımlar uygulanıp baskıcı rejimler ve işgaller desteklenirken; diğer yandan bu suçların sonuçlarını belgeleyen diğer yandan bu suçların sonuçlarını belgeleyen ancak gerçek nedenlerine asla değinmeyen hak raporları ve istatistikleri havada uçmaktadır. Sanki dünyadan istenen şey, kurbanları izlemeye alışması ve onları kurtarmak yerine sadece saymakla yetinmesidir!

Gerçek trajedi, yasaların veya anlaşmaların yokluğu değildir, asıl sorun yasaları zayıflara uygulayan, güçlünün çıkarlarıyla çatıştığında ise onları görmezden gelen seçici bir uluslararası sistemin hegemonyasıdır.

Bugün dünya çocuklarının maruz kaldığı durum, uluslararası sistemde yaşanan basit bir aksaklık değildir. Aksine dünya çocuklarının maruz kaldığı bu durum; siyasi hegemonya, ekonomik sömürü ve halkların büyük güçlerin çıkarlarına boyun eğdirilmesi üzerine kurulu küresel yapının doğrudan sonucudur. Küresel kapitalist sistem, ortaya çıktığı günden itibaren sömürgecilik, işgal, savaş ve kaynakların yağmalanmasına dayalı düzenler üretmiş; aynı zamanda kendisini insanlığın koruyucusu ve insan haklarının savunucusu olarak sunmuştur!

Dünyanın çeşitli yerlerinde hâlâ alev alev yanan savaş ve çatışmalardan en çok etkilenen ve en savunmasız kesim çocuklardır. Bu savaşlar; çatışmaları körükleyen, ömrünü uzatan, onlardan siyasi veya ekonomik rant devşiren büyük devletlerin ve sömürgeci rejimlerin politikalarından bağımsız değildir.

Suçlar belgelendiği ve kurbanların istatistiksel rakamları tutulduğu halde çocuklar hala bombardımana, açlığa, kuşatmaya ve zorunlu göçe maruz kalmaya devam etmektedir. Bu sahne, uluslararası sistemin korumayı taahhüt ettiğini iddia ettiği gerçek korumayı sağlamadaki acizliğini gözler önüne sermektedir.

Her yıl uluslararası kurumlar ve kuruluşlar insanî felaketlerin boyutunu gözle önüne seren onlarca rapor yayımlamakta, ancak bu felaketlerin gerçek sebepleri köklü biçimde asla ele alınmamaktadır.

Bu nedenle kurbanların sayıları, yalnızca insani yardım kuruluşlarının başarısızlığını yansıtmamaktadır. Bu kuruluşlar çoğu zaman; uluslararası sisteme insani bir maske kazandıran, ancak arkasında daha gaddar ve vahşi bir yüz saklayan ahlaki bir kılıf haline gelmiştir. Aynı zamanda bu rakamlar; kârı insandan, gücü adaletten ve menfaati insanlık onurundan üstün tutan mevcut dünya nizamının ve siyasi modelin iflasını ve yozlaşmışlığını da ortaya koymaktadır.

Dünya çocuklarının daha fazla istatistiğe değil; bu istatistikleri üreten nedenlerin ortadan kaldırılmasına ihtiyacı vardır. Onların daha fazla slogana değil; savaşları, sömürüyü, işgali, aç bırakılmayı ve dışlanmışlığı durduracak gerçek bir adalete ihtiyacı vardır.

Sonuç olarak, çocukları kurtarmanın yolu, trajedisine katkıda bulunan bu kapitalist sistem değildir. Bu ancak, her şeyden önce insana insan olduğu için değer veren, onun onurunu ve haklarını koruyan gerçek bir adaletin tesisiyle mümkündür. Sadece Yüce Allah'ın insanlık için kabul ettiği yaklaşım, tahakküm ve sömürü mantığından uzak, adalete, merhamete ve hakların güvencesi üzerine kurulu bir sistem inşa edebilir. Çocuklar, sadece uluslararası raporlarda ele alınan basit birer rakamlardan ibaret değildir; aksine onlar tüm insanlığın ayrılmaz bir parçasıdır. Onların geleceği; bu feci insani gerçekliğin değiştirilmesine ve herkesin hakkını gözetip onurunu koruyan adil bir sistemin ikamesine bağlıdır. Bu sistem; Allah'ın bizim için razı olduğu, dünyada huzura, ahirette ise saadete ulaştıracak olan İslam nizamıdır. Allah *Subhânehu ve Teâlâ* şöyle buyurmuştur:

النَّيُّومَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا “Bugün sizin dininizi kemâle erdirdim. Ve üzerinizdeki nimetimi tamamladım. Sizin için din olarak İslâm’dan razı oldum.” [Maide 3]

حزب التحرير

Hizb-ut Tahrir
Merkezî Medya Ofisi
Kadın Kolları

Adres: el-Mezra'a, P.K. 5010-14, Kolombiya Merkezi B Blok Kat:2, Beyrut/Lübnan
Tel: 0096 113 07 59 4 Gsm: 0096 171 72 40 43 E-posta: media@hizb-ut-tahrir.info
www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com

